

Liturgia Domowa

**Modlitwy oraz rozmowy
w rodzinach na niedziele
Okresu Adwentu 2023**

Gliwice 2023
Do użytku wewnętrznego

Wprowadzenie do „Liturgii Domowej” na Adwent 2023 r.

Drodzy Rodzice! Drogie Dzieci!

Już kolejny raz wchodzimy w Okres Adwentu z możliwością przeżywania go w naszych rodzinach. Domowy Kościół staje się pierwszym miejscem zwiastowania Dobrej Nowiny, która pierwsze owoce wydaje w codziennym życiu rodziny. Na tym solidnym fundamencie wiary czymś możliwym staje się również uchwycenie istoty Kościoła oraz odczytanie różnych możliwości uczestniczenia w jego życiu. W pierwszej kolejności dotyczy to odkrycia wspólnoty osób połączonych jedną miłością oraz wspólnoty rozmaitych zadań służb, które ze wspomnianej wspólnoty wypływają. To doświadczenie, jeśli tylko zostawi określone ślady w życiu domowników, może być stopniowo rozszerzane na wspólnotę Kościoła.

Kolejny cykl spotkań na modlitwie i rozważaniu Bożego Słowa, przeznaczony na niedziele Adwentu, stanowi próbę przybliżenia tej rzeczywistości i wprowadzenia w nią domowników. Proponowane spotkania są również okazją do odnowienia relacji rodzinnych, do rozmowy, na którą tak często brakuje czasu, jak również do wzajemnego zauważania siebie w zupełnie nowym świetle. Czcigodnych Księży Proboszczów proszę o słowo zachęty oraz rozprowadzenie tekstów „*Liturgii domowej*” wśród zainteresowanych parafian.

Wszystkim sięgającym po tę pomoc duszpasterską życzymy błogosławionych owoców czasu adwentowego oczekiwania.

Przygotowanie:

ks. Krystian Piechaczek
Wydział Duszpasterski
Kurii Diecezjalnej w Gliwicach

I Niedziela Adwentu [B]

Czytania: Iz 63,16b-17. 19b; 64, 2b-7; 1 Kor 1,3-9; Mk 13,33-37.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej w niedzielne popołudnie) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się przygotowany wcześniej wieniec adwentowy oraz Pismo Święte. Pierwsze spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego:

- Wyznaczona osoba zapala pierwszą świecę na adwentowym wieńcu i mówi: Światło Chrystusa.
- Wszyscy: Bogu niech będą dzięki.
- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Wyznaczona osoba odczytuje fragment: *Mk 13,33-37*;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Panie, nasz Boże, pomóż nam gorliwie się przygotować na przyjście Chrystusa, Twojego Syna, aby gdy przyjdzie i zapuka do naszych drzwi, zastał nas czuwających na modlitwie i z radością głoszących Jego chwałę. Przez Chrystusa, Pana naszego.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa:

Wprowadzenie:

Adwent jest czasem radosnego oczekiwania na przyjście Pana. Jest to jednocześnie początek nowego roku liturgicznego, a to oznacza że słuchając Słowa Bożego i uczestnicząc w życiu Kościoła będziemy mogli poznawać historię zbawienia i odkrywać w niej wspaniały plan Pana Boga, który pragnie zbawić wszystkich ludzi. W tym miejscu warto jeszcze wspomnieć, że Okres Adwentu dzieli się na dwie części. Pierwsza kierunkuje naszą uwagę na

powtórne przyjście Chrystusa w czasach ostatecznych, druga (rozpoczynająca się 17 grudnia) przygotowuje nas do przeżycia tajemnicy narodzin Syna Bożego.

W 1 Niedzielę Adwentu słyszymy wezwanie do ufnej czujności. W sercach wielu ludzi odkrywamy niepokój, bezsilność, brak nadziei i smutek. Myślimy o przyszłości, czekamy na lepsze czasy. W tej bardzo napiętej i trudnej sytuacji naszego życia Pan Jezus zaprasza nas, abyśmy się zatrzymali na małą chwilę i wyciszyli się. Pan Bóg pragnie przemówić do naszych serc, obudzić w nas nadzieję, wzmocnić wiarę i rozpać na nowo miłość.

- Dlaczego Adwent nazywamy czasem oczekiwania? Na kogo czekamy w tych dniach? Do czego się przygotowujemy?
- Co to znaczy czuwać? Czy w Piśmie Świętym mamy jakieś przykłady tej cennej postawy?
- Z jakiego przykładu korzysta Pan Jezus w dzisiejszej Ewangelii, aby nam przybliżyć postawę czuwania?
- Od czego zależy dobre przeżycie Adwentu? Czy łatwiej i jednocześnie owocniej można go przeżyć w pojedynkę czy razem z innymi (np. w rodzinie, w grupie parafialnej, itp.)?
- Dlaczego w tym czasie podejmujemy adwentowe postanowienia? Jakie postanowienia chcielibyśmy podjąć w tym roku?

3. Modlitwa na zakończenie:

- Ojciec: Prośmy teraz wspólnie za wstawiennictwem Maryi o błogosławieństwo dla naszej rodziny na nadchodzący czas oraz o łaskę wytrwania w dobrym. Polecajmy również chorych, cierpiących, samotnych i zagubionych.
- Wszyscy: Zdrowaś Maryjo ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

II Niedziela Adwentu [B]

Czytania mszalne: Iz 40,1-5. 9-11; 2 P 3, 8-14; Mk 1,1-8.

Kolejne spotkanie przy stole, na którym znajduje się przygotowany wcześniej wieniec adwentowy oraz Pismo Święte, może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego:

- Wyznaczona osoba zapala dwie świece na adwentowym wieńcu i mówi: Światło Chrystusa.
- Wszyscy: Bogu niech będą dzięki.
- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Wyznaczona osoba odczytuje fragment: *Mk 1, 1-8*;
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Panie, nasz Boże, przyjmij nasze błagania i udziel nam swojej pomocy w doświadczeniach życia, niech przyjście Twojego Syna nas umocni i zachowa od grzechu. Przez Chrystusa, Pana naszego.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa:

Wprowadzenie:

Adwentowe czuwanie, o którym była mowa przed tygodniem, nie ma w sobie niczego z bierności, wygodnictwa lub przerzucania rozmaitych wysiłków na innych ludzi. Dzisiejsza Ewangelia mówi nam, że czuwać to rozpocząć przygotowania na przyjście Pana. Św. Marek wskazuje na przykład św. Jana Chrzciciela, który swoją postawą i nauczaniem skłonił wielu ludzi do ponownego przemyślenia swojego życia oraz do nawrócenia. Św. Jan Chrzciciel nie chciał, aby ludzie go podziwiali lub okazywali mu współczucie. Zależało mu jednak na tym, aby nikt nie przegapił nadejścia zapowiadanego przez proroków Mesjasza.

Obok czytelnego świadectwa życia, św. Jan Chrzciciel nawołuje nas bardzo energicznie do nawrócenia. W jego słowach odnajdujemy wiele zachęt do podjęcia głębokiej przemiany wewnętrznej, która rozpoczyna się przez uznanie i wyznanie własnych grzechów. Z tego powodu Adwent jest również czasem szczerego rachunku sumienia, który pozwala nam poznać prawdę o nas samych jak również wyprostować to wszystko, co przez grzech uległo wypaczeniu. Nasz wysiłek przemiany pragniemy podjąć z nadzieją, że nawracając się zbliżymy się znowu do Niego.

- Czego nauczał Jan Chrzciciel nad Jordanem? Do czego zachęcał swoich słuchaczy?
- Co możemy powiedzieć o stylu życia Jana Chrzciciela? Czym się wyróżniał spośród innych ludzi tamtej epoki?
- Na co wskazują jego słowa: „*Przygotujcie drogę Panu, prostujcie dla Niego ścieżki*”? O jaką drogę i o jakie ścieżki chodzi w tym fragmencie?
- Jaką formę przyjmują jego napomnienia? Nawołuje do przemiany życia pojedyncze osoby czy całe grupy osób?
- Na czym polega nawrócenie? Czym odznaczają się ludzie nawróceni? Czy spotkaliśmy już człowieka nawróconego?
- Czego możemy się nauczyć od Jana Chrzciciela? Co należy zrobić, aby jego wołanie było skuteczne w naszych czasach?

3. Modlitwa na zakończenie:

- Ojciec: Prośmy teraz wspólnie za wstawiennictwem Maryi o błogosławieństwo na nadchodzący czas oraz o to, byśmy jako odnowieni na duchu przeżyli nadchodzące Święta Bożego Narodzenia.
- Wszyscy domownicy: Zdrowaś Maryjo ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

III Niedziela Adwentu [B]

Czytania mszalne: Iz 61, 1-2a. 10-11; 1 Tes 5, 16-24; J 1, 6-8. 19-28.

Kolejne spotkanie przy stole, na którym znajduje się przygotowany wcześniej wieniec adwentowy oraz Pismo Święte, może przyjąć następującą postać;

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego:

- Wyznaczona osoba zapala trzy świece na adwentowym wieńcu i mówi: Światło Chrystusa.
- Wszyscy: Bogu niech będą dzięki.
- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Wyznaczona osoba odczytuje fragment: *J 1, 6-8. 19-28;*
- Ojciec: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Wszechmogący Boże, spraw, abyśmy z wielką czujnością oczekiwali przyjścia Twojego Syna, i wierni poučeniom naszego Zbawiciela wyszli na Jego spotkanie ze światłem wiary i miłości. Przez Chrystusa, Pana naszego.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa:

Wprowadzenie:

Dzisiejsza Ewangelia stanowi obszerny fragment tzw. „Prologu” do Ewangelii św. Jana. Możemy się z niej dowiedzieć, że św. Jan Chrzciel został posłany, aby zaświadczyć o światłości. Jego misją było złożenie świadectwa o Jezusie Chrystusie. Św. Jan Chrzciel daje nam do zrozumienia, że on sam nie jest tym światłem; on jest jedynie głosem, narzędziem, a więc kimś, kto wypełnia swoją misję. Jego świadectwo odznacza się skromnością, prostotą i pokorą.

Świadectwo św. Jana Chrzciciela pozostawiło wśród ludzi tamtej epoki wiele śladów, a trwający obecnie Adwent pozwala nam odkryć niektóre z nich. Jako uczniowie Chrystusa otrzymaliśmy bardzo podobną misję: naszym stylem życia i ewangeliczną postawą mamy rozpalać pochodnie wiary u naszych braci i sióstr. Bez dawania świadectwa o Chrystusie nikt nie może być chrześcijaninem. Nasze życie stanie się autentycznym świadectwem jeśli nie będziemy zasłaniali innym Chrystusa, nie będziemy całej uwagi skupiali na sobie i gdy pozostawimy miejsce dla Niego.

- Jak to się stało, że św. Jan Chrzciel rozpoczął głosić potrzebę nawrócenia oraz przygotowania się na przyjście Pana?
- Dlaczego w osobie św. Jana Chrzciciela odnajdujemy prawdziwy wzór do naśladowania? Czym odznaczała się jego postawa?
- Jak możemy wypełnić naszą misję świadków nadchodzącego Chrystusa?
- Kto w naszych czasach stara się prowadzić dalej misję św. Jana Chrzciciela? Czy ludzie naszych czasów mają czas i otwarte serce dla słuchania Słowa Bożego?
- Dlaczego dzisiejsza liturgia słowa zachęca nas do radości? Jaki jest jej powód? W jaki sposób dzielimy się naszymi radościami z innymi?

3. Modlitwa na zakończenie:

- Ojciec: Prośmy teraz wspólnie za wstawiennictwem Maryi o błogosławieństwo na nadchodzący czas oraz o to, byśmy z żywą wiarą przeżyli nadchodzące Święta Bożego Narodzenia. Prośmy również o to, aby inni ludzie mogli rozpoznać w nas obecność nowo narodzonego Pana.
- Wszyscy domownicy: Zdrowaś Maryjo ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.

IV Niedziela Adwentu [B]

Czytania mszalne: 2 Sm 7,1-5; 8b-12. 14a. 16; Rz 16, 25-27; Łk 1,26-38.

Kolejne, czwarte już spotkanie przy stole, na którym znajduje się przygotowany wcześniej wieniec adwentowy oraz Pismo Święte, może przyjąć następującą posiać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego:

- Wyznaczona osoba zapala cztery świece na adwentowym wieńcu i mówi: Światło Chrystusa.
- Wszyscy: Bogu niech będą dzięki.
- Ojciec: W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- Wszyscy: Amen.
- Wyznaczona osoba odczytuje fragment: Łk 1,26-38;
- Ojciec rodziny: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Ojcze niebieski, za zwiastowaniem anielskim Niepokalana Dziewica przyjęła Twoje odwieczne Słowo i przeniknięta światłem Ducha Świętego stała się świątynią Bożą, prosimy Cię, spraw, abyśmy za Jej przykładem pokornie wypełniali Twoją wolę. Przez Chrystusa, Pana naszego.*

- Wszyscy: Amen.

2. Rozmowa:

Wprowadzenie:

Czas adwentowego oczekiwania wszedł w decydującą fazę. Tak jak przeszło dwa tysiące lat temu archanioł Gabriel cierpliwie czekał na odpowiedź Maryi, tak również w naszych czasach Bóg oczekuje na naszą decyzję: czy nasze domy, mieszkania, a przede wszystkim nasze serca staną się mieszkaniem dla Jego jedynego Syna, Zbawiciela świata? Maryja rozważyła głęboko słowa Bożego posłańca i mimo rozmaitych wątpliwości zgodziła się na propozycję Pana Boga.

W 4 Niedzielę Adwentu przyglądamy się naszej adwentowej drodze; patrzymy na podjęte wysiłki oraz na osiągnięte cele. Czy to wszystko pomoże nam podjąć właściwą decyzję? Czy Pan Jezus, na którego czekamy, stał się dla mnie kimś bliskim? Oznaki tej bliskości mogą być bardzo różne: od chętnie przeżywanej codziennej modlitwy aż do obowiązków i dobrych uczynków, spełnianych odtąd z większą miłością. W tej sytuacji brakuje nam jeszcze otwarcia się na działanie łaski Bożej oraz powierzenia siebie Bogu na wzór Maryi.

- Gdzie wydarzyła się scena opisana w dzisiejszej Ewangelii? Z jaką misją przybył do Maryi archanioł Gabriel?
- Czyje przyjście zapowiedział archanioł Gabriel? Jakie są najważniejsze cechy zapowiadanego Mesjasza?
- Jak zareagowała na słowa anioła Maryja? Czego się obawiała najbardziej?
- Co wskazuje na to, że Maryja była zupełnie zaskoczona tą wizytą? Dlaczego jednak w końcu się zgodziła na udział w planach Pana Boga?
- Czy my sami również jesteśmy na różne sposoby zaskakiwani przez Pana Boga? Jeśli tak, to w jaki sposób?
- Co w takich sytuacjach pomaga nam podjąć dobrą decyzję?

3. Modlitwa na zakończenie:

- Ojciec: Prośmy teraz wspólnie za wstawiennictwem Maryi o błogosławieństwo na kończący się Adwent oraz o to, byśmy z żywą wiarą przeżyli nadchodzące Święta Bożego Narodzenia. Polecajmy Panu Bogu wszystkich, którzy święta spędzą sami, daleko od swoich bliskich.
- Wszyscy domownicy: Zdrowaś Maryjo ...
- Ojciec: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- Wszyscy: Amen.